

„A mese lényegében saját kalandja annak, aki átéli, aki költötte, aki elmondja, aki hallgatja.”

(Horváth Gabriella)

Tizenhárom fiatal érkezett meséjével a főtéren álló szép épületbe, a kacsalábon forgó palotába, hogy szerencsét próbáljon. Első próbatételként egy mese darabjait kellett összeilleszteniük úgy, hogy mindenki csak egy részletet kapott kézbe. Mivel a mesemondásban mindenki jártas, így ezt a feladatot könnyedén megoldották. Ahogy kikerekedett a mese, úgy alakult ki a mesemondók sorrendje is. Miután Eszter néni ismertette a következő próbatétel feltételeit, szép sorban meghallgattuk mindenki mesemondását. A hamuban sült pogácsa és meleg tea elfogyasztása után az ügyes próbázók Meseország lakói lettek, amiről megkapták oklevelüket, valamint egy szép könyvjelzőt emlékül. Családias hangulatban telt el a délután, nehezen keltek útra a gyerekek és kísérőik.

Bródy János
Tündérkert
(részlet)

Hol van az a kis kert,
mesék szép világa?
Hol aranyalmát hordoz
a fák ezüstös ága?

Szívedben virágozik
a tündéralmák fája,
csillagfényes éjjel
madárka száll rája.

